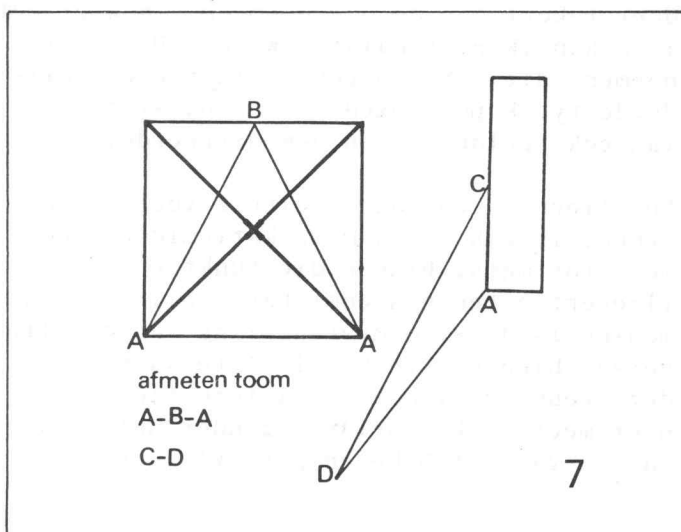

Bij het in elkaar zetten van de vlieger zul je merken, dat de diagonalen als een hoepel krom gaan staan. Dit is prima! Voorzichtig worden de diagonalen naar elkaar toegebogen en de "afstandhouder" komt tussen de kruisstukjes en houdt de vlieger mede in model. De veters worden om de stokken gebonden en klaar is de Lecornu. Of er een trommeltje staat, zo strak zit nu alles!

De toom

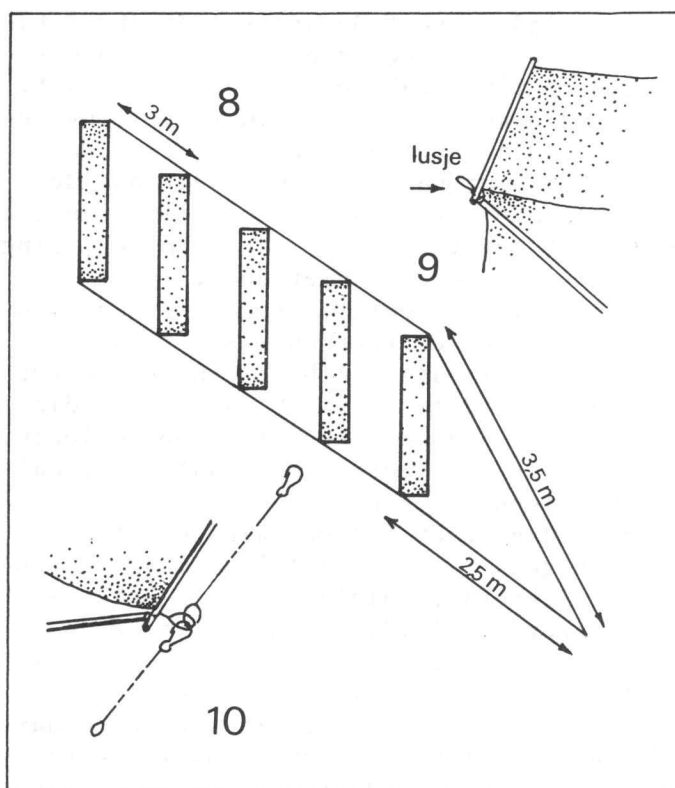
De toom is driepuntig (tekening 7). De afstand C - D van de toom moet afgesteld worden wanneer de vlieger de lucht in gaat. De vlieghoek van de Lecornu is ongeveer 80 graden. Bij een rustige wind (tot kracht 3) staat de vlieger als een blok(je) in de wind. Wanneer de wind wegvalt, dwarrelt de Lecornu naar beneden. Bij sterke wind is de vlieger erg onbetrouwbaar! Een luchtanker, zoals dat ook wel gebruikt wordt bij een Cody, kan dan uitkomst bieden.

Het koppelen van de Lecornu's

Wij hebben gekozen voor een systeem, waarbij het mogelijk is de vliegers snel aan elkaar te koppelen en bij moeilijkheden ook weer snel te ontwarren.

Aan de vlieger zelf hebben we aan de voor- en achterzijde 2 lusjes bevestigd om de liggers van de vlieger (zie tekening). Aan iedere vlieger komen vier lijnen. Twee lijnen komen aan de lusjes van de voorzijde (en bovenkant) van de vlieger en twee lijnen komen aan de achterkant (en onderkant) van de vlieger. Deze lijnen zijn ieder 3 m lang en hebben een dikte van 2 mm. Aan één kant van de "koppellijn" komt een klein musketonhaakje, het andere einde heeft een lusje.

De toom van de voorste vlieger is vierpuntig. De lengte van de toom aan de voorkant (boven) is 3,50 m. De lengte van de toom aan de achterzijde (onder) bedraagt 2,50 m.

Tenslotte nog de opmerking dat de vijf gekoppelde Lecornu's een grote trekkracht kunnen ontwikkelen! In Blaricum, waar de wind flinke uitschieters had naar 8 m/s brak de lijn van 3 mm, alsof we met naaigaren stonden te vliegeren.

Ad Kop, Leiden.